

Mi-chê

Mục-đích: Để cảnh-cáo dân của Đức Chúa TRỜI rằng sự phán-xét sắp đến và đưa ra sự tha-thứ cho tất cả những ai hối-cải

Người viết: Mi-chê, sinh đẻ tại Mô-rê-sét, gần Gát, khoảng 20 dặm tây-nam Giê-ru-sa-lem

Viết cho: Dân Y-sơ-ra-ên (vương-quốc miền bắc) và dân Giu-đa (vương-quốc miền nam)

Lúc viết: Có thể trong triều-đại của Giô-tham, A-cha, và Ê-xê-chia (742-687 TC [Trước Christ giáng-sinh])

Bối-cảnh: Tình-trạng chính-trị được diễn-tả trong 2 Các Vua 15-20 và 2 Sứ-ký 26-30. Mi-chê là người đồng-thời với Ê-sai và Ô-sê.

Câu gốc: “Ngài đã bảo người, ôi loài người, điều thiện là gì; và điều Đức GIA-VÊ đòi-hỏi ở người là gì ngoại trừ thực-hành công-lý, ưa sự từ-tế, và bước đi khiêm-tôn với Đức Chúa TRỜI của người?” (6.8)

Nhân-vật chính: Dân-chúng ở Sa-ma-ri và Giê-ru-sa-lem

Các địa-điểm chính: Sa-ma-ri, Giê-ru-sa-lem, Bết-lê-hem

Đặc-tính: Đây là một thí-dụ hay và đẹp về văn thơ Hê-bơ-rơ cổ-điển; có ba phần, mỗi phần bắt đầu chữ “Hãy nghe” (1.2; 3.1; 6.1) và kết-thúc với một lời hứa.

Ý chính: “Tao ghét mày!” nó hét lên, rồi chạy ra khỏi phòng. Những lời từ một đứa con nít, vọt ra như một phi-tiêu. Có lẽ nó đã học các lời đó từ cha hay mẹ nó, hoặc có lẽ nó thốt ra từ cái giếng bên trong có “bản-thể tội-lỗi.” Dù trường-hợp nào đi nữa, ghét và thương đã trở thành một ngạn-ngữ trong xã-hội, được ném ra một cách cấu-thả.

Cách sử-dụng bừa-bãi các từ “yêu-thương” và “ghét” đã làm cho ý-nghĩa của chúng trông-rỗng. Chúng ta không còn hiểu các lời diễn-tả về một Đức Chúa TRỜI yêu-thương lại ghét tội-lỗi. Vì vậy chúng ta hình-dung Đức Chúa TRỜI như là Đáng địn-hiến và nhân-từ; và ý-niệm chúng ta về điều Ngài ghét bị ý-niệm sai-lầm của chúng ta làm giảm nhẹ đi.

Các lời của những đấng tiên-tri trái ngược với các ý-niệm sai-lầm thông thường đó của người ta. Lòng căm-ghét của Đức Chúa TRỜI là có thật—bùng cháy, thiêu-đốt, và thiêu-hủy. Ngài ghét tội, và Ngài đứng như một thẩm-phán công-chính, sẵn-sàng đưa ra hình-phạt chính-đáng cho mọi người coi thường luật-lệ của Ngài. Tình yêu-thương của Đức Chúa TRỜI cũng là thật. Thật đến nỗi Ngài đã sai Con Trai Ngài, Đáng Chịu-xức-dầu để cứu-rỗi và chấp-nhận hình-phạt thay chỗ của kẻ phạm tội mà tin-nhận Ngài. Tình yêu-thương và lòng căm-ghét đi đôi với nhau—cả hai đều bất tận, mãnh-liệt không thể cưỡng lại được, và không dò được.

Trong bảy chương ngắn, Mi-chê trình-bày chân-dung thật nầy của Đức Chúa TRỜI—Chúa toàn-năng ghét tội và thương người phạm tội. Phần lớn quyển sách dành cho sự diễn-tả việc Đức Chúa TRỜI phán-xét Y-sơ-ra-ên (vương-quốc miền bắc), Giu-đa (vương-quốc miền nam), và mọi người. Sự phán-xét nầy sẽ đến “vì Gia-cốp nổi-loạn và vì tội-lỗi của nhà Y-sơ-ra-ên” (1.5). Đáng tiên-tri liệt-kê các tội đáng bị khinh-miệt, gồm có lừa-đảo (2.2), cướp-bóc

(2.8), tham-lam (2.9), trác-táng (2.11), áp-bức (3.3), giá-hình (3.4), dị-giáo (3.5), sự bất công (3.9), sự tống-tiền và nói dối (6.12), giết người (7.2), và các sự vi-phạm khác. Sự phán-xét của Đức Chúa TRỜI sẽ đến.

Giữa sự tiên-đoán hủy-diệt quá lớn không thể đỡ được, Mi-chê cho hy-vọng và an-ủi, bởi vì ông cũng diễn-tả tình yêu-thương của Đức Chúa TRỜI. Sự thật là sự phán-xét đó đến chỉ sau khi có vô số cơ-hội để hối-cải, để quay trở lại mà thờ-phượng thật và vâng lời—để “thực-hành công-lý, ưa sự từ-tế, và bước đi khiêm-tôn với Đức Chúa TRỜI...” (6.8). Nhưng ngay cả giữa lúc có sự phán-xét, Đức Chúa TRỜI cũng hứa giải-cứu một thiểu-số những kẻ đã tiếp-tục theo Ngài—“Cũng thế vua của họ cứ đi trước họ, và Đức GIA-VÊ ở đằng đầu của họ” (2.13). Vị Vua đây dĩ-nhiên là Đấng Christ, và chúng ta đọc thấy trong 5.2 là Ngài sẽ ra đời tại Bết-lê-hem, một thôn ít người biết đến trong Giu-đa.

Khi quý vị đọc sách Mi-chê nầy, xin nhận thấy cơn giận của Đức Chúa TRỜI đang hoạt-động khi Ngài phán-xét và phạt tội-lỗi. Xin nhìn thấy tình yêu-thương của Đức Chúa TRỜI đang hoạt-động khi Ngài ban sự sống đời đời cho mọi người ăn-năn hối-cải và tin-nhận. Kế đó xin quyết-định gia-nhập vào nhóm người trung-tín còn sót lại trong dân của Đức Chúa TRỜI là những kẻ sống theo ý muốn của Ngài.

1. Xét-xử các thú-đồ (1.1-2.13)

Sự phá-hủy trong Y-so-ra-ên và Giu-đa (1.1-1.16)

- 1** ¹Lời của Đức GIA-VÊ đã đến cùng Mi-chê, người Mô-rê-sét, trong những ngày của Giô-tham, A-cha, và Ê-xê-chia, các vua của Giu-đa, mà người đã thấy về Sa-ma-ri và Giê-ru-sa-lem.
- ²Hãy nghe, hỡi các dân, tất cả các người;
Hãy lắng nghe, hỡi trái đất và mọi thứ nó chứa,
Và để Chúa GIA-VÊ làm chứng chống các người,
Chúa từ đền-thờ thánh của Ngài.
- ³Vì kìa, Đức GIA-VÊ sẽ đi tới từ chỗ của Ngài.
Ngài sẽ xuống và giẫm các nơi cao của trái đất.
- ⁴Các ngọn núi sẽ tan-chảy dưới Ngài,
Và các thung-lũng sẽ bị chẻ ra,
Như sáp trước ngọn lửa,
Như nước bị đổ xuống một chỗ dốc.
- ⁵Tất cả sự này là vì Gia-cốp nổi-loạn
Và vì tội-lỗi của nhà Y-so-ra-ên.
Sự nổi-loạn của Gia-cốp là gì?
Nó không phải là Sa-ma-ri sao?
Nơi cao của Giu-đa là gì?
Nó không phải là Giê-ru-sa-lem sao?
- ⁶Vì Ta sẽ làm cho Sa-ma-ri thành một đồng đồ-nát ngoài đồng,
Những chỗ để trồng vườn nho.
Ta sẽ đổ các hòn đá của nó xuống trong thung-lũng,
Và sẽ phơi trần các nền của nó.
- ⁷Tất cả các hình-tượng của nó sẽ bị đập tan.
Tất cả tiền nó kiếm được sẽ bị đốt bằng lửa,
Và tất cả hình ảnh của nó Ta sẽ làm tan-hoang,
Vì nó đã thu góp *chúng* từ lợi tức của một con đĩ,
Và cùng lợi tức của một con đĩ chúng sẽ trở về.
- ⁸Vì sự này, tôi phải than-van và than-khóc,
Tôi phải đi chân không và trần-trồng;
Tôi phải làm một bài ca ai-oán như những con chó rừng
Và một cuộc than-khóc như những con đà-điểu.
- ⁹Vì vết thương của nó không thể chữa được,
Vì nó đã đến cùng Giu-đa;
Nó đã tới công của dân ta,
Tức là tới Giê-ru-sa-lem.
- ¹⁰Chớ nói sự ấy trong Gát,
Chớ khóc-lóc gì hết.
Tại Bết-Lê-Áp-ra⁽¹⁾, hãy tự lãn mình trong bụi.
- ¹¹Hãy đi trên con đường của người trong sự trần-trồng
xấu-hổ, hỡi cư-dân Sa-phi-ơ⁽²⁾.
Cư-dân Xa-a-nan không trốn thoát.
Lời ta-thán của Bết-Hê-xen: “Ngài sẽ lấy khỏi người vật
chống- đỡ nó.”
- ¹²Vì cư-dân Ma-rốt
Trở nên mệt mỏi trông-đợi điều lành,
Bởi vì một tai-họa đã giáng xuống từ Đức GIA-VÊ
Đến công của Giê-ru-sa-lem.
- ¹³Hãy thẳng bầy ngựa vào cổ xe,
Ôi cư-dân La-ki —
Nó đã là khởi đầu của tội-lỗi
Cho con gái Si-ôn—
Bởi vì, đã bị tìm thấy trong người,

¹Bết-Lê-Áp-ra nghĩa là nhà bằng bụi

²Sa-phi-ơ nghĩa là sự thích-thú

Các hành-động nổi-loạn của Y-so-ra-ên.

- ¹⁴Bởi vậy, người sẽ cho các lễ-vật đưa đường
Thay mặt cho Mô-rê-sét-Gát;
Nhà-cửa của A-c-xíp sẽ trở thành một sự lừa-dối
Đối với các vua Y-so-ra-ên.
- ¹⁵Hơn nữa, Ta sẽ đem đến trên người
Kẻ lấy tài-sản,
Ôi cư-dân Ma-rê-sa.
Vinh-quang của Y-so-ra-ên sẽ đi vào A-đu-lam.
- ¹⁶Hãy tự làm sỏi đầu và cạo hết tóc của người,
Vì con cái của người mà người ưa-thích;
Hãy kéo dài sự sỏi đầu của người như con đại-bàng,
Vì chúng sẽ rời người mà đi lưu-đày.

Thống-khổ cho những kẻ áp-bức (2.1-2.13)

- 2** ¹Khốn cho những kẻ mưu điều độc-ác,
Là kẻ tính-toán điều gian-ác trên giường của nó!
Khi buổi sáng đến, chúng thực-hiện điều đó,
Vì nó ở trong quyền-lực của bàn tay chúng
- ²Chúng tham các cánh đồng và chúng cướp lấy,
Và tham nhà-cửa, và lấy *chúng* đi.
Chúng áp-bức một người và nhà của hắn,
Cả hắn lẫn di-sản của hắn.
- ³Cho nên, Đức GIA-VÊ phán như vậy:
“Này, Ta đang định giáng họa lên gia-đình này
Tai họa mà các người không thể dời cổ của người khỏi;
Và các người sẽ không bước đi một cách ngạo-mạn,
Vì đó sẽ là một thời xấu-xa.
- ⁴Vào ngày đó, chúng sẽ mắng-nhiếc các người
Và thốt ra một bài ai-ca cay-đắng rằng:
‘Chúng ta hoàn-toàn bị diệt!
Ngài đòi phần chia của dân ta;
Làm sao Ngài đòi nó khỏi ta được!
Cho kẻ phản bội, Ngài chia các cánh đồng của chúng ta.’
- ⁵Cho nên, các người sẽ không có một ai giảng thước
Cho người theo lô trong hội-đồng của Đức GIA-VÊ.
- ⁶‘Chớ lên tiếng,’ chúng lên tiếng *như vậy*.
Nhưng nếu họ không lên tiếng về các việc này,
Thì sự si-nhục sẽ không bị trở về.
- ⁷“Hỡi nhà Gia-cốp, phải chăng có câu:
‘Có phải Linh của Đức GIA-VÊ không kiên-nhẫn?
Có phải các sự này là việc làm của Ngài?’
Có phải các lời của Ta chẳng làm điều tốt
Cho kẻ bước đi một cách ngay-thẳng sao?
- ⁸Và hôm qua dân Ta đã đẩy lên như một kẻ thù—
Các người lột áo dài *bên ngoài* khỏi quần-áo *bên trong*
Từ các kẻ qua đường không đề phòng
Từ những kẻ trở về từ chiến-cuộc.
- ⁹“Các người đàn-bà của dân Ta, các người đuổi,
Mỗi *đứa* khỏi căn nhà êm ấm của nó.
Khỏi con cái của nó, các người lấy đi huy-hoàng của Ta
mãi mãi.
- ¹⁰Hãy chỗi dậy và đi đi,
Vì đây không phải là chỗ nghỉ-ngoi
Vì sự ô-úe mang đến sự hủy diệt,
Một sự hủy diệt đau-đớn.
- ¹¹Nếu một người bước đi theo gió và đối-trá
Đã nói dối:
‘Ta sẽ nói cho người về rượu nho và rượu mạnh.’
Thì hắn là phát-ngôn-viên của dân này.
- ¹²“Ta chắc sẽ tụ-hợp tất cả bọn người lại, Gia-cốp,

Ta chắc sẽ nhóm phần sót lại của Y-sơ-ra-ên.
Ta sẽ xếp chúng với nhau như bầy chiên trong bãi rào;
Như một bầy chiên giữa đồng cỏ của nó
Chúng sẽ ồn-ào với người ta.

¹³Kẻ mở đường đi lên trước chúng;
Chúng phá ra, đi xuyên qua công, và đi ra ngoài bởi nó.
Cũng thế vua của họ cứ đi trước họ,
Và Đức GIA-VÊ ở đằng đầu của họ.”

2. Sự xét-xử các nhà lãnh-đạo (3.1-5.15)

Những người cai-trị bị tố-giác (3.1-3.12)

3¹Và ta đã nói:
“Hãy nghe bây giờ các đầu-trưởng của Gia-cốp
Và các kẻ cai-trị nhà Y-sơ-ra-ên.

Công-lý chẳng phải để các người biết hay sao?

²Các người ghét điều lành và thích điều dữ,
Là các kẻ lột da của chúng khỏi người chúng,
Và róc thịt chúng khỏi xương của chúng,

³Và ăn thịt của dân ta,
Lột da của chúng khỏi người chúng,
Bẻ xương của chúng,
Và chặt chúng ra như để nấu trong nồi
Và như thịt trong chảo.”

⁴Lúc đó chúng sẽ kêu la cùng Đức GIA-VÊ,
Nhưng Ngài sẽ không trả lời chúng.
Thay vì, Ngài sẽ giấu mặt Ngài khỏi chúng vào lúc đó,
Bởi vì chúng đã quen làm việc ác.

⁵Đức GIA-VÊ phán như vậy về các kẻ tiên-tri
Là các kẻ dẫn-dắt dân tôi đi lạc;
Khi chúng có cái gì đó để căn-bằng răng của chúng,
Chúng kêu gào: “Bình-an,”
Nhưng chống lại kẻ không để vật gì trong miệng chúng,
Chúng tuyên-bố thánh-chiến.

⁶Bởi vậy sẽ là ban đêm cho các người—không có sự hiện-thấy,
Và là sự tối-tăm cho các người—không có tài bói.
Mặt trời sẽ lặn trên các kẻ tiên-tri đó,
Và ban ngày sẽ thành tối tăm trên chúng.

⁷Những kẻ tiên-kiến sẽ xấu-hổ
Và những kẻ bói-toán sẽ mắc cỡ.
Quả thật, hết thầy chúng sẽ che râu của chúng
Bởi vì chẳng có một lời đáp nào từ Đức Chúa TRỜI.

⁸Mặt khác, tôi được đầy-dẫy quyền-năng—
Đầy-dẫy Linh của Đức GIA-VÊ—
Và đầy-dẫy công-lý và lòng can-đảm
Để cho Gia-cốp biết về hành-động phản-loạn của nó,
Tức là cho Y-sơ-ra-ên biết về tội của nó.

⁹Bây giờ, nghe đây, các đầu-trưởng của nhà Gia-cốp
Và các kẻ cai-trị của nhà Y-sơ-ra-ên,
Là những kẻ căm-ghét công-lý
Và bẻ cong mọi sự ngay-thắng,

¹⁰Là những kẻ xây-dựng Si-ôn bằng máu đổ
Và Giê-ru-sa-lem bằng sự bất công hung-bạo.

¹¹Những kẻ lãnh-đạo của nó ra án vì bị hối-lộ,
Các thầy tế-lễ của nó dạy dỗ vì tiền,
Và những kẻ tiên-tri của nó tiên-đoán vì tiền.
Vậy mà chúng lại dựa vào Đức GIA-VÊ, nói:
“Đức GIA-VÊ không ở giữa chúng ta ư?
Tai-họa sẽ không đến trên chúng ta đâu.”

¹²Cho nên, vì cơ các người,
Si-ôn sẽ bị cày như một cánh đồng,

Giê-ru-sa-lem sẽ trở thành một đồng đồ-nát,
Và ngọn núi có đền-thờ trở thành các nơi cao có rừng.

Những ngày sau rốt hòa-bình (4.1-4.14)

4¹Và sẽ xảy ra trong những ngày sau rốt
Rằng ngọn núi có đền của Đức GIA-VÊ
Sẽ được lập làm núi trưởng của các núi.
Nó sẽ được nâng cao hơn các ngọn đồi,
Và các dân-tộc sẽ chảy tới nó.

²Và nhiều quốc-gia sẽ đến và nói:
“Đến và chúng ta hãy đi lên tới núi của Đức GIA-VÊ
Và tới đền của Đức Chúa TRỜI của Gia-cốp,
Để Ngài có thể dạy chúng ta về đường-lối của Ngài
Và để chúng ta có thể bước đi trong lối của Ngài.”
Vì từ Si-ôn sẽ đi ra luật-pháp ấy,
Tức là lời của Đức GIA-VÊ từ Giê-ru-sa-lem.

³Và Ngài sẽ phán-xét giữa nhiều dân-tộc
Và đưa ra các quyết-định cho những nước mạnh, ở xa.
Lúc đó họ sẽ đập guom của họ thành các lưỡi cày
Và giáo của họ thành các lưỡi liềm tía xén,
Quốc-gia này sẽ chẳng quơ kiếm lên chống quốc-gia nọ,
Và sẽ chẳng bao giờ chúng lại học tập cho chiến-tranh.

⁴Và mỗi đứa trong bọn sẽ ngồi dưới gốc nho của nó
Và dưới cây vả của nó,
Không có ai làm nó sợ,
Vì miệng Đức GIA-VÊ vạn-quân đã phán.

⁵Đầu mọi dân-tộc đều bước đi
Mỗi dân-tộc trong danh của thần nó,
Còn chúng ta, chúng ta sẽ bước đi
Trong danh GIA-VÊ Đức Chúa TRỜI của chúng ta mãi
mãi và vô-cùng.

⁶“Trong ngày đó,” Đức GIA-VÊ tuyên-bố,
“Ta sẽ tập-hợp những kẻ què,
Và nhóm những kẻ bị ruồng-bỏ,
Ngay cả những kẻ Ta đã giáng họa.

⁷Ta sẽ làm những kẻ què sống sót,
Và những kẻ đã bị ruồng-bỏ thành một quốc-gia mạnh,
Và GIA-VÊ sẽ trị-vì chúng tại núi Si-ôn
Từ bây giờ trở đi và mãi mãi.

⁸Còn về phần người, tháp của bầy,
Đồi của con gái Si-ôn,
Cùng người nó sẽ đến—
Tức là quyền thế trước kia sẽ đến,
Vương-quốc của con gái Giê-ru-sa-lem.

⁹“Bây giờ, tại sao người kêu lớn tiếng?
Có phải không có một ông vua nào giữa người,
Hay có phải người cố-vấn của người đã bị tiêu ròi,
Sự quẩn-quai đó đã chụp người như một người đàn-bà
trong cơn đau đẻ?

¹⁰Oản mình và rặn để đẻ ra,
Hỡi con gái Si-ôn,
Như một người đàn-bà trong cơn đau đẻ,
Vì bây giờ người sẽ đi ra khỏi thành,
Ở ngoài đồng,
Và đi đến Ba-by-lôn.
Ở đó người sẽ được giải-cứ;
Ở đó GIA-VÊ sẽ chuộc người
Khỏi bàn tay của những kẻ thù người.

¹¹Và bây giờ, có nhiều nước đã tập-hợp chống người
Là những kẻ nói: ‘Hãy để nó dơ bẩn,
Và hãy để con mắt của chúng ta nhìn Si-ôn hã-hê,’

- ¹²Nhưng chúng không biết tư-tưởng của GIA-VÊ,
 Và chúng không hiểu mục-đích của Ngài;
 Vì Ngài đã gom chúng tới sân đập lúa như các bó lúa,
¹³“Hãy chỗi dậy và đập, con gái Si-ôn,
 Vì sừng của người Ta sẽ làm thành sắt
 Và móng của người Ta sẽ làm thành đồng,
 Để người có thể nghiền-nát nhiều dân-tộc,
 Để người có thể hiến cho GIA-VÊ lợi-lộc bất-chính của chúng
 Và của-cải của chúng cho Chúa của tất cả trái đất.
¹⁴Bây giờ nhóm các người lại thành toán, hỡi con gái của các toán;
 Chúng đã vây-hãm chúng ta;
 Với một cây roi, chúng sẽ đánh vị thẩm-phán của Y-sơ-ra-ên trên má.

Sự ra đời của vị Vua tại Bết-lê-hem (5.1-5.14)

5⁽²⁾¹“Nhưng về phần người, hỡi Bết-lê-hem Ép-ra-ta,
 Quá nhỏ giữa các chi-tộc của Giu-đa,
 Từ người, một Đấng sẽ đi ra vì Ta để cai-trị trong Y-sơ-ra-ên.

Xuất xứ của Ngài là từ trước lâu rồi,
 Từ các ngày thuộc về đời đời.”

²Bởi vậy, Ngài sẽ phó chúng cho đến thời-diểm ấy
 Khi người đàn-bà đau đẻ đã sinh ra một đứa con.
 Lúc đó các kẻ còn lại trong các anh em của Ngài
 Sẽ trở lại với những con trai của Y-sơ-ra-ên.

³Và Ngài sẽ chỗi dậy và chần bầy
 Bằng sức mạnh của GIA-VÊ,
 Trong sự oai-nghi của danh GIA-VÊ Chúa TRỜI của Ngài.

Và chúng sẽ tiếp-tục tồn-tại,
 Bởi vì bây giờ Ngài sẽ là vĩ-đại
 Tới các đầu-cùng của trái đất.

⁴Và Đấng này sẽ là sự bình-an.
 Khi người A-si-ri xâm-lãng đất của chúng ta,
 Khi hân đập trên các thành-trị của chúng ta,
 Thì chúng ta sẽ nổi lên chống lại hân
 Bấy kẻ chần và tám kẻ lãnh-đạo của người ta.

⁵Và chúng sẽ chặn đất A-si-ri với thanh gươm,
 Đất Ním-rót nơi các ngõ vào của nó;
 Và Ngài sẽ giải-phóng chúng ta khỏi người A-si-ri
 Khi hân tấn-công xứ chúng ta
 Và khi hân giẫm-đạp lãnh-thổ chúng ta.

⁶Đoạn phần sót lại của Gia-cốp
 Sẽ ở giữa nhiều dân-tộc
 Giống như sương từ GIA-VÊ,
 Giống như mưa rào trên cây cỏ
 Là những thứ không chờ-đợi loài người
 Cũng không chậm trễ vì những con trai người ta.

⁷Và phần sót lại của Gia-cốp
 Sẽ ở giữa các quốc-gia,
 Giữa nhiều dân-tộc
 Như một con sư-tử giữa các thú rừng,
 Như một con sư-tử tơ giữa các bầy chiên,
 Là con thú khi đi ngang qua,
 Giẫm-đạp và xé,
 Và không có người nào để giải-cứ.

⁸Bàn tay của Chúa sẽ được nâng lên chống lại các kẻ cừ-

địch của Chúa,
 Và tất cả những kẻ thù của Chúa sẽ bị trừ-diệt.

⁹“Và sẽ xảy ra trong ngày đó,” ĐỨC GIA-VÊ tuyên-bố,
 “Ta sẽ trừ-khử những con ngựa của người khỏi giữa người
 Và phá-hủy các cỗ xe của người.

¹⁰Ta cũng sẽ trừ-diệt các thành-thị của xứ người
 Và đánh sập mọi đồn-lũy của người.

¹¹Ta sẽ trừ-diệt các kẻ đồng-bóng khỏi tay người,
 Và người sẽ không có những thầy bói nữa.

¹²Ta sẽ trừ-diệt các hình-chạm của người
 Và các trụ của người khỏi giữa người,
 Để người sẽ không còn cúi lạy
 Công trình của bàn tay người nữa.

¹³Ta sẽ búng các tượng Át-tạt-tê của người khỏi giữa người
 Và phá-hủy các thành-thị của người.

¹⁴Và Ta sẽ làm việc báo-thù trong cơn giận và thịnh-nộ
 Trên các quốc-gia đã chẳng vâng lời.”

3. Sự xét-xử dân ấy (6.1-7.20)

Sự ĐỨC Chúa TRỜI buộc-tội dân Ngài (6.1-6.5)

6¹Bây giờ hãy nghe điều ĐỨC GIA-VÊ đang phán:
 “Dậy đi, hãy bào chữa trường-hợp của người với các ngọn núi,
 Và hãy để các ngọn đồi nghe tiếng của người.

²Hãy lắng nghe, các người những ngọn núi, sự buộc-tội của GIA-VÊ,
 Các người, nên bền vững của trái đất,
 Bởi vì GIA-VÊ có một trường hợp chống dân Ngài;
 Tức là với Y-sơ-ra-ên, Ngài sẽ tranh chấp.

³Hỡi dân Ta, Ta đã làm cho người điều gì,
 Và Ta đã làm người mệt-nhọc như thế nào?
 Hãy trả lời Ta đi.

⁴Quả thật, Ta đã đem người lên từ xứ Ê-díp-tô⁽³⁾,
 Và đã chuộc người từ nhà nô-lệ,
 Và Ta đã sai trước mặt người Môi-se, A-rôn và Mi-ri-am.

⁵Hỡi dân Ta, bây giờ hãy nhớ lại
 Ba-lác vua Mô-áp đã xin cổ vấn điều gì,
 Và Bi-lê-am con trai của Bê-ô đã trả lời vua điều gì,
 Và từ Si-tim đến Ghinh-ganh,
 Để người có thể biết các hành-động công-chính của GIA-VÊ.”

Điều ĐỨC Chúa Trời đòi-hỏi ở loài người (6.6-6.16)

⁶Tôi sẽ đến cùng ĐỨC GIA-VÊ với vật gì
 Và lạy trước mặt ĐỨC Chúa TRỜI trên cao?
 Có phải tôi sẽ đến cùng Ngài với những của-lễ thiêu,
 Với những con bê một tuổi?

⁷ĐỨC GIA-VÊ có ham thích hàng ngàn chiên đực,
 Hàng vạn con sông dầu ư?
 Có phải tôi sẽ dâng con đầu-lòng của tôi cho các hành-động phản-loạn của tôi
 Trái của thân-thê tôi cho tội của hồn tôi?

⁸Ngài đã bảo người, ôi loài người, điều thiện là gì;
 Và điều ĐỨC GIA-VÊ đòi-hỏi ở người là gì
 Ngoại trừ thực-hành công-lý, ưa sự từ-tế,

¹các bản Thánh Kinh khác câu 5.1

²các bản Thánh Kinh khác câu 5.2

³tức là Ai Cập

Và bước đi khiêm-tốn với Đức Chúa TRỜI của ngươi?
9Tiếng của Đức GIA-VÊ sẽ kêu tới thành-thị này—
 Và ấy là sự khôn-gioan hợp-lý để kinh-sợ danh Chúa:
 “Nghe đây, ôi chi-tộc. Ai đã chi-định thời-điểm của nó?”
10“Há còn có một người nào trong nhà độc-ác,
 Cùng với báu-vật của sự độc-ác,
 Và sự cân non bị rửa-sà sao?
11“Ta có thể biện minh cho những cân gian
 Và một cái bao chứa những trái cân giả-dối ư?
12“Vì những kẻ giàu trong thành *này* đầy cường-bạo,
 Cư-dân của nó đều nói các lời dối-trá,
 Và lưỡi của chúng đều dối-trá trong miệng của chúng.
13Vì vậy Ta cũng sẽ gây bệnh, đánh ngươi xuống,
 Làm *ngươi* tan-hoang vì tội lỗi của ngươi.
14Ngươi sẽ ăn, nhưng ngươi sẽ chẳng no,
 Và sự hèn-hạ của ngươi sẽ ở giữa ngươi.
 Ngươi sẽ đẹp đi,
 Nhưng ngươi sẽ không bảo-tồn được cái gì,
 Và điều ngươi bảo-tồn được, Ta sẽ phó cho grom.
15Ngươi sẽ gieo, song ngươi vẫn không gặt được.
 Ngươi sẽ đập ô-li-ve, nhưng sẽ không xúc được dầu cho
 ngươi;
 Sẽ đập nho, nhưng ngươi sẽ không uống được rượu nho.
16Những luật-lệ của Ôm-ri
 Và mọi việc làm của nhà A-háp đều được quan sát;
 Và trong phương-kế của chúng, các ngươi bước đi.
 Bởi vậy, Ta sẽ phó ngươi cho sự hủy-diệt,
 Và cư-dân của ngươi cho sự chế-nhạo,
 Và các ngươi sẽ mang lấy điều si-nhục của dân Ta.”

Đấng tiên-tri thừa-nhận (7.1-7.6)

7¹Khốn cho tôi! Vì tôi
 Như những kẻ hái trái và những kẻ hái nho.
 Chẳng có một chùm nho để ăn,
 Hay một trái và chín đầu tiên mà hồn ta thèm-thuông.
2Người tin-kính đã tiêu mất khỏi xứ,
 Và không có một người ngay-thắng nào giữa người ta.
 Cả bọn chúng đều rình-rập để làm đổ máu:
 Mỗi đứa đều sẵn đứa khác bằng lưỡi.
3Về điều gian-ác, cả hai tay làm giới.
 Quan lớn đòi, phán quan cũng đòi của hối-lộ;
 Và một vĩ-nhân nói lên điều hồn mình ao-ước
 Chúng cùng nhau đan-dệt nó như thê.
4Kẻ giới nhất trong bọn giống như cây hồng đại,
 Kẻ ngay-thắng nhất giống như hàng rào gai-gốc.
 Cái ngày khi người đặt người canh-giữ
 Thì hình-phạt của người sẽ đến.
 Rồi sự bối-rối của chúng cũng sẽ đến.
5Chớ trông-cậy vào một kẻ lân-cận;
 Chớ có lòng tin-cậy vào một đứa bạn.
 Từ ả, một kẻ nói láo trên ngực của ngươi
 Hãy giữ-gìn đôi môi của ngươi.
6Vì con trai đái cha một cách khinh-bi,
 Con gái dấy lên chống lại mẹ của mình,
 Con dâu chống lại mẹ chồng mình;
 Kẻ thù của một người là người trong gia-hộ người đó.

Đức Chúa TRỜI là nguồn cứu-rỗi và sự sáng (7.7-7.20)

7Nhưng còn tôi, tôi sẽ chờ mong-đợi Đức GIA-VÊ;
 Tôi sẽ đợi Đức Chúa TRỜI của sự cứu-rỗi tôi.
 Đức Chúa TRỜI của tôi sẽ nghe tôi.
8Chớ vui-mừng trên tôi, hỡi kẻ thù của tôi.

Dẫu tôi ngã, tôi sẽ chỗi dậy;
 Dầu tôi ở trong bóng tối, Đức GIA-VÊ là ánh sáng cho
 tôi.

9Tôi sẽ chịu lấy sự phẫn-nộ của Đức GIA-VÊ
 Bởi vì tôi đã phạm tội với Ngài,
 Cho đến khi Ngài biện-hộ trường-hợp của tôi và thực-
 hành công-lý cho tôi.
 Ngài sẽ đem tôi ra ánh sáng,
 Và tôi sẽ thấy sự công-chính của Ngài.
10Lúc ấy, kẻ thù của tôi sẽ thấy,
 Và sự xấu-hổ sẽ bao phủ kẻ đã nói với tôi:
 “GIA-VÊ Đức Chúa TRỜI của ngươi ở đâu?”
 Đôi mắt tôi sẽ nhìn nó;
 Vào lúc đó, nó sẽ bị đập xuống,
 Giống như bùn trong đường-phố.
11Sẽ có ngày cho việc xây-đắp các vách-thành ngươi.
 Vào ngày đó, biên-giới của ngươi sẽ được mở rộng.
12Sẽ có ngày khi họ sẽ đến cùng ngươi
 Từ A-si-ri và các thành-thị của Ê-díp-tô,
 Từ Ê-díp-tô ngay cả đến Sông Cái⁽¹⁾,
 Tức là từ biển đến biển và núi đến núi.
13Và trái đất sẽ trở nên tan-hoang vì cư-dân của nó,
 Vì cơ-kết-quả các việc làm của họ.
14Xin chần-đặt dân Chúa với cây trượng của Chúa,
 Bầy ấy là sở-hữu của Chúa
 Là bầy ở một mình trong rừng,
 Giữa cánh đồng sai trái.
 Xin để cho họ ăn trong Ba-san và Ga-la-át
 Như trong những ngày thuở xưa.
15“Như trong những ngày khi ngươi ra từ xứ Ê-díp-tô⁽²⁾,
 Ta sẽ tỏ cho ngươi các phép lạ.”
16Các quốc-gia sẽ thấy và bị xấu-hổ
 Về tất cả sức mạnh của chúng.
 Chúng sẽ đặt tay trên miệng,
 Các lỗ tai của chúng sẽ điếc.
17Họ sẽ liếm bụi như một con rắn,
 Như loài bò sát của trái đất.
 Chúng sẽ đến từ thành-trị của chúng mà run-rẩy;
 Tôi cùng GIA-VÊ Đức Chúa Trời chúng ta, chúng sẽ đến
 mà khiếp-sợ,
 Và chúng sẽ kinh-hãi trước mặt Chúa.
18Ai là một Đức Chúa Trời như Chúa, Đấng tha-thứ tội-lỗi
 Và bỏ qua hành-động phản-loạn của phần sót lại của dân
 Ngài?
 Ngài không giữ lại cơn giận của Ngài mãi mãi,
 Vì Ngài thích tình yêu-thương không đổi-thay.
19Ngài sẽ lại có lòng thương-xót trên chúng con;
 Ngài sẽ giã các điều độc-ác của chúng con dưới chân.
 Phái, Chúa sẽ ném tất cả tội-lỗi của chúng
 Vào các vực sâu của biển-cả.
20Chúa sẽ ban lễ thật cho Gia-cốp
 Và tình yêu-thương không đổi-thay cho Áp-ra-ham,
 Mà Chúa đã thể cùng tổ-tiên của chúng con
 Từ những ngày thuở xưa.

¹Sông Ô-phơ-rát

²tức là Ai Cập